No. 14. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 31 Januarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

De Heer VOGELSANG heeft onlangs een artikel in de *Arnhemsche Courant* doen plaatsen, waarbij Zijn Ed. ons voorstel van redding, bestaande in eene tijdelijke schorsing van een vijfde gedeelte der renten-betaling bestrijdt en Zijn. Ed. zich tevens verwondert, dat wij de geldleening à 3 p.Ct. niet aanprijzen. —

De Heer VOGELSANG doet ons regt wedervaren, als hij zegt, dat wij uit overtuiging ons stelsel voorstaan, misschien ook als hij zegt; dat wij het met heftigheid doen; intusschen keuren wij het af, als die heftigheid tot persoonlijkheid overslaat en hebben wij maatregelen genomen, om zulks tegen te gaan. —

Zonder vrees en zonder eerzucht, hebben wij geene reden, om of de Ministers of de leden der Staten-Generaal over den hekel te halen, maar gehecht aan ons vaderland, verwachten wij niets dan onheil, van een in zich verdeeld Ministerie en van eene naam-vertegenwoordiging, die staat buiten de natie; en het verledene is daar, om deze droevige verwachting te regtvaardigen.

Wat nu betreft het inhouden van een vijfde der renten, omdat de ontvangsten, reeds tot de aanranding der bijzondere eigendommen toe opgedreven, de uitgaven niet kunnen dekken, zoo vreest de Heer VOGELSANG, dat de eerste stap op dezen weg tot meerdere zoude verleiden. —

Wij daarentegen zien niets, dat dergelijke vrees regtvaardigt. Frankrijk heeft deszelfs eigene en onze schuld tot een derde gebragt, maar heeft, ofschoon in oorlog met geheel Europa, ofschoon het tot tweemaal toe door den vreemdeling werd bezet en gebrandschat, niet andermaal de schuld ingekort. — Wij hebben, ofschoon met eene voorbeeldelooze onhandigheid, het geleden kwaad willen herstellen. — Er is een afkeer tegen eene gedwongene rente-vermindering, ook bij ons, die dezelve, in onze ongelukkige omstandigheden, ongeroepen en zonder bijoogmerken voorstaan, welke de terugkeer derzelve, buiten den hoogsten nood, onmogelijk maakt. —

Geheel anders is het daarentegen met eene belasting op de bezittingen, men heeft die nooit *voor eenmaal* gezien; de aard der zaak brengt de herhaling daarvan en eindelijk een schandelijk bankroet mede. — Men moet willens blind zijn, om dit niet te zien, blind voor het verledene en blind voor de toekomst, welke hier zoo gewis als het verledene is. — Het vermindert kapitaal kan immers na de vermindering niet dezelfde vruchten afwerpen als bevorens? —

Bij die mathematische zekerheid komen nu nog honderde andere redenen, waarom men van belasting op de bezitting tot belasting op de bezitting en eindelijk tot *bankroet*, geen ongelukkig onvermogen, maar *schandelyk bankroet* komt; als daar zijn, «de zoo maar niet uit te wissen wrevel over de oorzaken van onzen beknelden toestand; de haat bij velen tegen de «bestaande coterie-instellingen; de klimmende «welvaart van andere rijken onder milde vormen; «de cosmopolitische geest des tijds, welke de «scheidsmuren tusschen de volken afbreekt; het «gemak en de gewoonte, om zich te verplaatsen; «de waarlijk nationale afkeer van een ieder, «om zijne zaken open te leggen; de vrees voor «herhaling der belasting," alle die redenen werken zamen, om een ieder af te schrikken om zich hier te blijven vestigen, zich hier te ontwikkelen, en baangen luteloosheid en werkeloosheid vobrt, waardoor de welvaart wordt geknakt en de opbrengst der belastingen in onberekenbare mate vermindert. — Dit moet de Heer VOGELSANG wel begrijpen, want hij behoort niet tot die lieden, die nooit hunne oogen hebben geopend, nooit over iets hebben nagedacht, bij wien de slaap elken nacht al de denkbeelden van den vorigen dag uitwischt. —

Maar waarom, vraagt verder de Heer VOGELSANG, de leening tot drie percent niet voorgestaan, niet aan elk aanbevolen? Omdat het niet aangaat onnoozelen te verschalken. — De deelneming in de leening van 3 p.Ct. verondersteld de volteekening, geeft een verlies aan de inschrijvers van 1½ tot 2 p.Ct. op hunne jaarlijksche inkomsten voor het bedrag der inschrijving. — Indien nu gelijkelijk inlanders en vreemdelingen naar gelang van hunnen intrest in de Nederlandsche schuld inschreven, dan ware het voortreffelijk; maar nu zouden eenige onnoozelen het slagtoffer van anderen worden die niet inschreven; zij zouden in plaats van 1/5, dat wij hun nog maar tijdelijk willen afnemen, 3/10 à 2/5 opofferen, om aan anderen het vol genot hunner renten te laten. — C'est un marche de dupe, zoo als de Franschen zeggen en dat mogen, dat zullen wij niemand aanraden. —

D. C.

NIEUWSTIJDINGEN.

RUSLAND.

PETERSBURG, den 9. Januarij. Wij hebben hier dezer dagen gene akelige gebeurtenis beleefd. De lijfeigene bedienden van eenen rijken edelman hadden sedert lang maar te vergeefs van hem verlangd, dat hij, krachtens de bekende Ukase van April 1842, die de betrekking tusschen den landheer en zijne boeren als een wederzijdsch contract doet voorkomen, hen vrij zou verklaren en hun bovendien nog eenig geld zou toekennen. De edelman bleef zulks voortdurend weigeren, en de lijfeigenen, ziende dat niets hem mogt bewegen, besloten zich op hem te wreken. Een tiental hunner, van de sterkste mannen, overviel hem, op een oogenblik dat hij zich alleen in zijne kamer bevond, en sloeg hem zoo erbarmelijk, dat hij er onder bezweken zou zijn, zoo niet eenige vreemde menschen, op zijn jammerlijk gillen, tot zijn ontzet waren toegeschoten. De misdadigers werden aan de politie overgeleverd en wijders voor eenen krijgsraad te regt gesteld. Het vonnis is geweest, de spitsroeden door 500 man soldaten. Alle lijfeigene bedienden zijn verpligt geweest, deze vreeselijke strafoefening bij te wonen. Het is onmogelijk geweest dezelve in eenen enkelen dag geheel te volvoeren, wijl al de veroordeelden daaronder bezweken zouden zijn. Na het doorstaan van een gedeelte, zijn zij alzoo naar een hospitaal vervoerd, en hunne wonden eenigzins geheeld, daarna hebben zij het nog overige der straf moeten doorstaan. Degenen, die de straf overleefd hebben, zijn voor hun leven naar de bergwerken van Siberië vervoerd.

ENGELAND.

LONDEN, den 24. Januarij. Een dagblad, hetwelk in de gelegenheid is juiste berigten van het Hof in te winnen, verzekert op nieuw dat de Koning der Franschen in het midden van den aanstaanden zomer een tegenbezoek aan de Koningin van Engeland af zal leggen.

— Het Iersche Staats-proces gaat op dezelfde trage en onbelangrijke wijze voort. De verhooren der getuigen van de Kroon worden nog steeds voortgezet, en zullen in deze week afloopen; waarna die van de beschuldigden hun verhoor zullen ondergaan.

Het proces verliest hier alle belangstelling, en men wacht zonder eenig verlangen of geduld, alleen naar den afloop.

FRANKRIJK.

— Men leest in het te Parijs uitkomende Duitsche blad *Vorwärts*: De Generaal *Bertrand*, die kortelings van zijne reis door Amerika teruggekeerd is, zal weldra een werk uitgeven, den veldtogt van *Napoleon* in Egypte. Men verzekert, dat dit belangrijk werk door Keizer *Napoleon*, zelf op St. Helena aan den Generaal gedicteerd zoude zijn. Het schijnt ook dat in dit werk de oordeelvellingen van den Keizer nopens de staatkundige gesteldheid van de verschillende Europesche Staten tijdens den Egyptischen veldtogt zullen zijn aangeteekend.

— Men verneemt dat de stad Rouaan, even als Parijs, door gedetacheerde forten zal omgeven worden, en dat de plannen daartoe reeds ontworpen zijn. Drie citadellen zullen alsdan daar geplaatst worden, en wel eene op de hoogten van Bon Secours, eene andere op den berg Riboudet, en de derde op den weg naar Hâvre, op omstreeks zeshonderd ellen van de octrooipoort van Rouaan verwijderd.

— Er vertoonen zich op dit oogenblik te Parijs menigvuldige gevallen van kinderpokken, en dat bijna altijd die gevallen met den dood eindigen. Men heeft intusschen opgemerkt, dat die ziekte bijna altijd treft volwassene menschen, die geweigerd hebben of voor welke geweigerd is, gebruik te maken van het zoo nuttige voorbehoedmiddel der vaccine.

— Te Abbeville heeft een vreesselijk ongeluk plaats gehad. Een brand, die al dadelijk zeer fel werd, barstte uit in eene uitgestrekte en met honderde werklieden opgevulde spinnerij. Zij, die gelijkvloers arbeidden, ontkwamen spoedig door deuren en vensters. Zij echter, die zich op de hoogere verdiepingen bevonden, ijlden in massa de trappen af, alwaar zij zich op elkander hoopten, zoodat onderscheidene ongelukkigen onder den voet geraakten en daarna negen lijken en een veel grooter aantal gekwetsten teruggevonden werden.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 26. Januarij. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, zijn ingekomen onderscheidene verzoekschriften, als, onder anderen: van eigenaren van vaste goederen, ingezetenen van Noord-Braband, Gelderland, enz., van regenten van verschillende weeshuizen en liefdadige instellingen te Amsterdam, Rotterdam, enz., houdende bedenkingen tegen de voorgedragene belasting op de bezittingen; van *Peter en van der Tuuk*, terugkomende op vroegere requesten, betrekkelijk 's lands financiële aangelegenheden; van den Baron *d' Abling van Giessenburg*, die evenzeer verzoekt, dat er eene algemeene bewaarplaats voor 's Rijks archieven worde aangelegd; van den Heer *van Dordt* te Utrecht, wegens een door hem uitgevonden stoomwerktuig; van den Heer *Molenkamp* te Utrecht, die zich beklaagt over zijnen aanslag in het patentregt, enz. — Verzending aan de commissie tot de petitiën.

— Onder het groot getal verzoekschriften dezer dagen aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingezonden, bevindt er zich eene, welke is opgesteld, naar men verzekert, door den Heer *de Kempenaer*, Advokaat te Arnhem, en onderteekend door de Heeren *van Heeckeren van Enghuizen*, *van Brakell van den Doorwerth* en *van Wassenaar-Katwyk*. Dit verzoekschrift moet zijn van een' zeer opmerkenswaardigen inhoud, gelijk men van den bekwamen opsteller mag verwachten.

— De regering heeft thans beantwoord de bedenkingen, welke in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal gemaakt zijn, ten aanzien van het ontwerp van wet, strekkende tot aanvulling der middelen over 1844 en 1845.

'sGRAVENHAGE, den 28. Januarij. Heden morgen ten half elf ure, is alhier overleden Z. Exc. den Graaf *van den Bosch*, gewezen Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië, Ex-Minister van Kolonien onder *Willem I* en laatstelijk lid van de Kamer der Staten Generaal.

MIDDELBURG, den 29. Januarij. Wij hebben weder een treurig voorval te vermelden, waardoor ook deze stad een zwaar verlies lijdt. Het koopvaardijschip *de Zeeuw*, gevoerd door kapt. *C. Abrahamsz.*, hetwelk den 1. October van voorleden jaar van Batavia, met eene volle lading suiker en koffij, naar deze stad bestemd, vertrokken was, is in den avond van den 25. dezer op den Banjert vastgeraakt, en bevond zich weldra in eenen reddeloozen toestand, niettegenstaande er van het eerste oogenblik afaan, zoo door het overboord werpen van een gedeelte der lading, als door andere aangewende middelen, alles tot behoud is beproefd; zoo dat er voor de equipagie al spoedig niets anders overschoot dan op levensbehoud bedacht te zijn, hetwelk dan ook op onderscheidene wijzen werd beproefd, met dat gevolg, dat allen, ofschoon met veel gevaar, behouden aan den wal van Schouwen zijn geland, zonder echter iets noemenswaardig te hebben kunnen redden. Loffelijke vermelding verdienen de pogingen welke voornamelijk door twee hoogazen van Bruinisse zijn aangewend, om de laatst overgebleven zestien manschappen der equipage van het schip, dat reeds ondervloeide en uit elkander dreigde te slaan, te redden, die dan ook, toen het gevaar van oogenblik tot oogenblik dreigender werd, door die hulp hun leven hebben behouden.

VLISSINGEN, den 30. Januarij. De Maatschappij tot bevordering en aanmoediging van den Landbouw en de Veeteelt in de provincie Zeeland heeft zich, door een meer dan toereikend getal leden, dezer dagen als gevestigd kunnen beschouwen. De statuten dezer veel belovende Maatschappij zijn in hun geheel te vinden in den *Zeeuwschen Volks-Almanak* voor 1844.

— Er bestaat gegronde hoop, dat de Graaf *van Rechteren*, zijnen zwaarwigtigen post in de Tweede Kamer, eerlang weder zal kunnen vervullen.

— Door aanzienlijke giften, ingekomen bij de commissie Loon voor Werk te Middelburg, zal den arbeid door behoeftigen aan de bolwerken dier stad voortgang hebben.

— Uit den *Zeepost* van 25 dezer nemen wij de volgende artikelen over:

Door Kapt. *James Ross*, die in September ll. van zijne reis naar de Zuid-poolstreken, met de schepen *Erebus* en *Terror*, in Engeland is teruggekeerd, werden op den 3. Maart 1843, op 68° 34′ Z. Breedte, en 12° 49′ W. L. van Greenwich, en dus omtrent 30° zuidwaarts van de Kaap de Goede Hoop, in den Zuid-Atlantischen Oceaan, proeven genomen omtrent de diepte der zee te dier plaatse. Onder begunstiging eener volkomene windstilte, werd de loodlijn, met een gewigt van 340 ponden bezwaard, nedergelaten en liep dezelve ter lengte van 4,000 vademen of 24,000 Eng. voeten af, zonder dat de bodem der zee was bereikt.

REDDING-TORSTEL.

Wij vernemen dat de Heer *F. Tailer*, scheepsbouwmeester te Leith, een dekstoel heeft uitgevonden, zoodanig ingerigt dat hij in een oogenblik kan worden veranderd in eene reddingboei, eenigzins op eene jol gelijkende, volkomen waterdigt en die onmogelijk zinken kan. De stoel of zetel is, als zoodanig gebezigd, 24 duim lang op 18 breed (61 en 46 N. dm.), maar als reddingboei ingerigt ongeveer 43 (109 Ned.) duim lang, en wordt voortgestuwd met twee kleine riemen, op dollen beweegbaar. De Heer *Tailor* heeft verscheidene welgeslaagde proeven met zijne nieuwe uitvinding genomen.

Laatstleden Zaturdag begaf hij zich naar de Oostpunt der Zwarte klip, en bleef aldaar tot dat hij door het hooge water er afgespoeld werd, waarop hij behouden beneden Bath-straat aan wal pagaaide. Toen men hem op de klippen had gezien, en deze bijna overstroomd waren, liepen verscheidene booten van Leith uit; maar de Heer *Tailor*, sloeg hun' bijstand af, en kwam zeer goed aan wal, waaruit zijn volkomen vertrouwen bleek in de beginselen waarop zijne uitvinding gegrond is.

GEMENGDE BERIGTEN.

's Rijks schatkist is met eene vrijwillige gift, van *f* 120 gestijfd. Heil den weldadigen gever, het geld ware niet beter te plaatsen geweest. — De Catholijke Ned. Stemmen bevat een artikel waarin bewezen wordt dat Z. K. H. Willem Karel Frederik, Prins der Nederlanden, geboren den 28. Februarij 1797, in ieder schrikkeljaar den 29. Februarij jarig is. — In Zweden is eene fabriek van valsch zegelpapier gesupprimeerd. — De Gouvern. van Z. Holland en de Staats Cour. ijveren zeer voor de kunstoogen van Prof. Boissonneau, met welke niemand iets kan zien; volgaarne zag men dezelve bij de kamers ingevoerd. — In eene geref. kerk te Amst. is heftig geplukhaard om een dubbeltjes zitplaats. — Op eene zijde der medaille des heeren Citroen ter nagedachtenis van Koning Willem I, ziet men een graftombe met een krans, een maagd met een fakkel, een tuin met een boom, een bijbel met een grondwet; voorts nog een inlandschen leeuw, en een zon met een treurwilg enz.; waarlijk veel uit één citroen; de oude heer wist ook wat er in was. — De verbrande mobilia en preciosa van den minister Rijk waren niet geassureerd. — Koningin Christina zal naar Madrid, doch men is verlegen met den manspersoon dien zij in 't geheim heeft getrouwd — De wed. Helman te Oldemark adverteert dat zij nog geen 25 jaren telt. (Overijss. Cour. 26. Jan.)

MENGELINGEN.

Hoe lang nog zal de komedie duren?

Er is, sinds het jaar 1840, als het de dierbaarste belangen der natie gold, op de parlementaire tribunes onzer vertegenwoordigende kamer, zoo dikwerf komedie gespeeld, dat wij ons andermaal op eene tooneelvertooning hebben voorbereid, nu eene wet op de bezittingen is voorgedragen, welke, uit vrees voor hare verderfelijke gevolgen, thans reeds den naam van *vervloekte* bij velen verdiend heeft.

Er was eene beruchte komedie, welke aan de aandacht van het publiek werd gesignaleerd, in het jaar 1840, toen men, bij de grondwets-herziening de belangen van Vorst en Volk onnadenkend aan eene soort van familie-regering prijs gaf. Toen was het een blijspel, waarbij ministers en vertegenwoordigers bij loven en bieden elkander trachtende te verschalken, ten aanzien der natie, kunstgrepen uitvoerden, en zijsprongen maakten, die het opmerkzaam publiek niet weinig deden lagchen. Dat lagchen heeft nu reeds tranen gekost; .... zal het misschien ook nog eenmaal bloed afvragen?!! ....

Een *gevolg* en *vervolg* van de komedie van 1840 verscheen in het jaar 1843, toen de minister ROCHUSSEN door eene vrijwillige conversie de hooge renten der effektenhouders bedreigde. Het blijspel was toen een ernstig drama geworden; want het was uit de politiek overgebragt op de finantiën, dat is op de beurzen van het aanschouwend en het tooneel betalend publiek. Er was eene nieuwe regering opgedaagd, die met betere bedoelingen bezield, toen wezenlijk eenen goeden maatregel voorstelde. Dan daarom speelde men niet minder komedie; nu wel is waar niet meer, gelijk vroeger, met — maar, onder elkander, tegen de regering. — Het publiek lachte niet meer; — ook de leden der minderheid was het ernst; zij teekenden protest aan tegen het besluit der meerderheid; — en deze, in plaats van een zegevierend juichen aan te heffen over den behaalden triomph, keerde huiswaarts met eene stille trom en opgerolde vaan, als ware haar zegepraal eigenlijk slechts eene nederlaag.

Het was, ja, eene nederlaag; eene nederlaag, die dit jaar in haar gevolg medevoert eene nieuwe komedie, waarin over leven en dood van Nederland zal worden beslist.

Zij is aangevangen. Het voorspel der tooneelvertooning, die in eene tragedie ontaarden moest, is opgevoerd; en uit hetzelve kan men nu reeds eene ontknooping raden, welke het kostbaar zweet, en welligt het bloed der natie zal moeten betalen. En men speelt!!!

Het voorspel op de wet der bezittingen bestaat in het ontwerp van wet tot aanvulling der middelen over 1844 en 1845. De kamer is begonnen hetzelve bij wijze van *introductie* af te spelen, zoo als men zulks hier te lande alléén doen kan; te weten, jammerlijk.

Gemeld ontwerp stelt voor, het ontbrekende voor de begrootingen van 1844 en 1845 onder anderen vooral te vinden uit eene belasting op bezittingen, welker bijzonderheden men in een ander ontwerp zal voorstellen. Dus wordt in dit ontwerp op den voorgrond gesteld het beginsel, of eene wet op de bezittingen kan, mag en moet worden aangenomen?

Welnu de kamer heeft het ministerie met eene zee van aanmerkingen overladen, als wilde men hetzelve daaronder verpletteren; maar ziehier den sleutel der komedie, welke men gaat spelen: al die aanmerkingen voorkomende in het voorloopig verslag, loopen slechts over bijzaken, over berekeningen, cijfergroeperingen, gegrondheid van vooruitzigten, beloften, en den verderen onvermijdelijken omhaal, die iedere finantieële voordragt vergezellen moet. Ziedaar het terrein waarop men tegen het ministerie oorlog zal voeren; dat wil zeggen, waarop men vooraf besloten heeft zich gevangen te geven. Het gouvernement zal andere berekeningen maken, nieuwe cijfergroeperingen uitdenken, grootere vooruitzigten openen, de maat der beloften vertiendubbelen: om dan onder de noodkreten van BANKROET, met de banier van BEHOUD in de hand, de verslagen helden der conversiebestrijders gevankelijk te boeijen aan de verfoeijelijke wet op de bezittingen, welker beginsel men alzóó, zonder discussie, reeds in het voorspel zal hebben aangenomen.

Is dat niet eene komedie?

En hoe lang nog zal eene vertegenwoordiging zóó goed en bloed van het vaderland verkwisten in eenen fiktieven theater-strijd, waarin men de rollen onder elkander verdeelt, om des te geruster het wezenlijk volk van Nederland, de kern der natie, ten behoeve van eenige effektenhouders te slagtofferen, als waren genen de lastdieren van dezen?!!..

Hoe lang nog zal die komedie duren?......

Niet lang meer. Wees daarvan verzekerd, o volk van Nederland! Hoogstens nog ééns; maar dan ook voor den laatsten keer!

Indien bij het laatste tooneel van de laatste akte de maagd van Nederland in treur- en rouwgewaden moet worden opgevoerd, dan hebben wij een voorgevoel, dat dan ook bij het nedervallen der gordijn, het theater onder den druk des rampspoeds zal instorten, en de akteurs met zich zal doen neervallen.

(Noord Brabander.)

Extracten uit den Utopiaanschen Moniteur.

Zendbrief der Utopiaansche vaderen aan die van Kakotopië.

DEERNISWAARDIGE KAKOTOPIËRS.

Het doet ons pleisier, dat gij ons regt laat wedervaren, door onzen heilstaat te roemen tegenover uwe armzalige gesteldheid; ja, wij zeggen het met bescheidene, nationale opgeblazenheid — wij zijn een gebenedijd volk. Werpen wij een blik op al hetgeen in het laatste vierde der eeuw, en vooral in het laatste dozijn jaren bij ons is gebeurd; beschouwen wij de groote dingen, die daar al zijn gewrocht, — dan staat men verbaasd en weet men geene woorden te vinden, om zijne bewondering uit te drukken. Ons financie-wezen, bij voorbeeld, is een toonbeeld van orde en regelmaat, ten blijke waarvan wij nooit meer dan jaarlijks eene voddige 6 à 8 milliöenen te kort hebben, te weten in gewone tijden: want wij hebben ook buitengewone tijden beleefd, waarin wij het geluk hadden, dat buitengewone maatregelen, door buitengewone mannen; naar buitengewone beginsels, werden te baat genomen, ten gevolge van welk gewoon en buitengewoon, wij ons mogen verheugen in de creatie van eene respectabele massa schuldbrieven van allerlei gedaante, waarmede de nationale rijkdom niet weinig geaccresseerd is. — Ten gevolge van dat een en ander, dragen wij dan ook wel eenige belastingen; o ja, wij zouden onwaarheid spreken, indien wij zeiden, dat wij geene belastingen droegen; maar hoe zacht en vaderlijk worden ons die niet toegemeten en opgelegd! wij bespeuren het naauwelijks. En, met welke onpartijdigheid en gelijkmatigheid! Hoe schoon huldigt men niet het beginsel, dat alle menschen gelijk zijn! Volgens dat beginsel, hebben wij accijnsen, waarin de geringste daglooner even goed, en, naar mate hij grooter huisgezin heeft, somtijds meer betaalt dan onze milionairs; accijnsen op turf, brood, zout, zeep, vleesch en dergelijke kleine objecten meer. Dan hebben wij nog — ook al meest ten dienste der nijverheid — patenten, gevariëerd naar de onderscheidene behoeften; ook hebben wij nog eenige andere belastingen, doch het geheel is zoo matig, dat het onbegrijpelijk is, hoe men het er mede doen kan. Er zijn opposanten, — en waar vindt men die niet, — die beweren, dat men in ons gezegend land niets kan aanroeren, hetwelk niet belast is; — maar dat is onwaar. Men kan, bij voorbeeld, de lucht, in alle jaargetijden, hier vrij en onbelast inademen, en het zuivere water ('t welk altijd ruim voorhanden is) zonder eenige impositie nuttigen; en welligt zou men nog wel twee of drie artikels meer kunnen opnoemen, waarvan niets betaald wordt. De uitwerkselen van het gelukkige stelsel, waaronder wij leven, zijn dan ook niet achtergebleven. Onze nijvere middelklassen en handelstand is zoo overstelpt met zegeningen, dat zij om geene zaken kan denken; bijna alle bedrijven, neringen en handteringen zijn in passiven toestand; en geen wonder, — men sluimert in bij den stroom van zegeningen, die als een stortregen op ons neervallen; men leeft als in Luilekkerland en zet al het zwoegen en sloven ter zijde, om zich alleen toe te wijden en te laven aan het genot der weldaden, die ons te beurt vallen. — Er is ook wel eenige armoede, maar zeer weinig: men zou met waarheid kunnen zeggen, dat niet eens twee derde gedeelten der bevolking loopt bedelen.

Wilden wij uliedenn al verder schetsen onze heerlijke staats-instellingen, als zoo vele bronnen onzer nationale welvaart en grootheid, — wij zouden een stuk *papier sans fin* moeten gebruiken. Genoeg zij het, dat alles bij ons voortreffelijk is, en dat het in ons land wemelt van verdienstelijke mannen, 't welk blijken kan uit het heirleger van gedecoreerden; want bij ons wordt niemand *gedecoreerd*, of hij is uitstekend in kunde en verdiensten. Ja, het getal gedecoreerden is bij ons *legio*, en dit zou in elk ander land, waar gewone menschen wonen, eene ongerijmdheid schijnen; hier echter is dat zeer natuurlijk en gepast. Gij kunt u dan ook niet verbeelden, welke diepe achting en schier heiligen eerbied men hier voor de ridder-decoratiën heeft.

Wanneer gijlieden nu den onmetelijken geluksstaat in het oog houdt, waarde Kakotopiërs! waarin wij leven, en welken wij u vlugtig hebben aangeduid, dan zal het u niet bevreemden, dat gij in een paar maanden niets van ons gehoord hebt. Wij toch zitten, als het ware, in *extase*, met de handen in den schoot, met wijd opgesperde oogen, en *bouches béantes*, in stille *lethargische* opgetogenheid, en hebben volop te doen met te zwelgen en te genieten al het goede, dat ons te beurt valt. Onze Moniteur deelt in dien staat van *béatitude*, en geniet, in stille rust, met ons al die heerlijkheden, zonder veel gebabbel te maken.

A propos van babbelen! Onder de dingen, die ons geweldig in uwen brief contrariëerden, behoort ook de vermelding van zekere passage uit een Fransch dagblad van *Babbelhage*; want gij moet weten, dat wij diepe achting hebben voor het stedeke *Babbelhage*, als ook voor het naburige *Snaterbeek*. Velen onzer parlementsleden zijn van daar herkomstig, en meer dan een onzer staatslieden is daar genaturaliseerd, al waarom wij er dan ook volstrekt geen kwaad van willen hooren.

En hiermede nemen wij voor ditmaal afscheid van u, deernisswaardige Kakotopiërs! doch willen u alvorens nog mededeelen, dat onze landsvaderen, lettende op de overgroote weelde en welvaart, die in den lande heerscht, en welke zorgelijk begint te worden, besloten hebben daaraan eenermate afleiding te bezorgen. Zij hebben, tot dat einde een klein extra belastingtje ontworpen, met een dito klein plannetje van geldnegotiatie: het laatste ten dienste van hen, die liever mogten willen leenen dan geven. Hierdoor wordt dus een zeer gepaste uitweg gebaand voor de overtollige schatten der kapitalisten, en voor de overvloeijende spaarpotten der burgerij, en zoodoende zullen de uitspattingen der weelde een weinig getemperd kunnen worden. Die ontwerpen zijn met ongeloofelijk veel geestdrift bij de natie ontvangen, er is geen einde aan het gejuich. Onze renteniers en goedbezitters staan reeds met hunne geldzakken onder den arm te trappelen van verlangen naar het oogenblik, waarin de deuren der ontvangers-kantoren, zullen opengaan, opdat zij hunne vrachtjes mogen kwijt worden. De politie is reeds bedacht op maatregelen, om ongelukken voor te komen, die bij het te wachten ontzettend gedrang aan de ontvangers-kantoren zouden kunnen ontstaan. Men zal trachten het daarheen te brengen, dat die naar afdokken hunkerende massa zich ordelijk rangschikke en *queue* maken, zooals men bij de Parijsche schouwburgen doet, als er een nieuw stuk gespeeld zal worden. — Nu, de Utopiërs zijn vredelievend van aard en zullen zich weten te schikken; maar de landsvaderen mogen er toch wel op bedacht zijn, niet aan iederen Utopiër over te laten om zoo veel geld op te brengen als hij maar verkiest. Het zou een stortvloed worden, waaronder de sterkste schatkist bezwijken moest. Het zal best zijn, aan ieder eenen eed op te leggen, zoodat hij zwere, dat hij niet boven zijn vermogen zal contribueeren.

Nu, nogmaals vaarwel, Kakotopiërs; wij bieden u onzen heilwensch en groet.

Gegeven *in curia nostra*, op St. Jocosus-dag, in het jaar der wijsheid en zuinigheid 1800 en zoo voorts.

De Utopische landsvaderen. (*Arn. C.*)

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 30. Januarij. Sedert den 27 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

The Sun, D. Miner, New-York, katoen en rijst; John en Jane, J. Rowbij, Hull, stukgoederen; Elisabeth, E. Barnes, Havannah, laatst van Talmauth, suiker en tabak.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.